

ชาติ กิริมย์กุล

ผลงานชั้นเยี่ยมที่ ๙๙ ของนักเขียนอารมณ์ขันรุ่นแรก

ไอเปอร์หัวร์

ถึงพริกถึงขิง - ถึงอกถึงใจ - ถึงไหนถึงกัน

ISBN 974-322-731-8

9 789743 227318
2 0 0 1 2 8 4 3

170.-

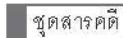
ໄອເປ່ອຮກວ້ວ ຫາຕີ ກາຣມຢັກລ

ກຽງແທພມທານຄຣ

ສໍານັກພິມພົມດີຊານ

ເມ ດ ອ ດ ຊ

ໄວປ່ອງທັວນ ✞ ທາຕີ ກົມຍົກລຸ

พิมพ์รวมเล่มครั้งแรก : สำนักพิมพ์มติชน, สิงหาคม ๒๕๕๔

ຮາສາ ອຸລິ້ນ ປາທ

ข้อมูลทางบรรณานิรนัย

ชาติ ภิรัมย์กุล

ໄຊເປອຣທັງລາງ ການເຫັນ : ມຕີໜຸນ, ໄກສະແດງ

ເໜີ້າ ໜັ້າ : ກາພປະກອບ

1. ห้องเที่ยว-การเล่าเรื่อง ๑. ชื่อเรื่อง

910.4

ISBN 974 - 322 - 731 - 8

บรรณาธิการ : ประยงค์ คงเมือง

หัวหน้ากลุ่มบรรณาธิการ : กิตติวรรณ์ เทิงวิเศษ

ພຶສ່ນ້ອກຂະຮ້າ : ທນ້ບໍ່ມີ ບໍລິສັງເກົງເງື່ອງ

គុណភាពក្រាសីក : មរោយាទ ចំនួនដឹង

ออกแบบปก : วิชีพฯ

ศิลปกรรม : มาสินี มนตรีศาสตร์

សំណើរាជីនិងមនុស្ស

บริษัทมีหิน จำกัด มหาชน ๑๙ ถนนแทบทุกสายถนน ประชานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๐-๐๐๑๒๓ ที่ ๑๗๖๙ โทรศัพท์ ๐๘๑-๐๘๘๘๘๘๘ • จำกัดทำอย่างดีโดย บริษัทฯ จำกัด ไม่ใช่เครื่องมือเชิง ๑๙ ถนน เทศบาลถนนมาล ประชานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๐-๐๐๑๒๓ ที่ ๑๗๖๙, ๑๗๖๑๙ โทรศัพท์ ๐๘๐-๐๘๘๘๘๘๘ • แม่พิมพ์สีฟ้าดำ กากบาทมีที่สี บริษัทฯ จำกัด มหาชน ๑๙ ถนนแทบทุกสายถนน ประชานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๐-๐๐๑๒๓ ที่ ๑๒๖๐๑๒๔๐๑ • พิมพ์สีฟ้า บริษัทฯ ที่มีขาย หรือรับซื้อที่ เชิญเดอร์ จำกัด ๑๐๑ ถนนแทบทุกสายถนน มีมิติให้ ประชานิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐ โทรศัพท์ ๐๘๑-๐๘๘๘๘๘๘ • นายไหroz อรุณ สายรุ้ง ผู้ศรีพิมพ์ใจไทยฯ

ສາ ຕະ ບັ ນ

ຄໍານໍາສໍານັກພິມພົວ

໧

ຄໍານໍາຜູ້ເຂົ້າ

໧໦

ນກນໍ້າ-ຫຼຸດລາມ-ໜໍານາ (ຮ)

໭໭

ນກນໍ້າ-ຫຼຸດລາມ-ໜໍານາ (ຈບ)

໭໬

ເຫັນ ຄ ດຳ (ຮ)

໭໬

ເຫັນ ຄ ດຳ (ຈບ)

໭໬

ນມອ່າວນາງ-ຝູນສັນຕາ (ຮ)

໭໬

ນມອ່າວນາງ-ຝູນສັນຕາ (ຈບ)

໭໬

ສົງບ-ເງື່ອບ-ເຮັ້າໃຈ (ຮ)

໭໦

ສົງບ-ເງື່ອບ-ເຮັ້າໃຈ (ຈບ)

໭໬

เมืองใหม่ ๑๐๐ ปี

๑๗๗

เมืองอันดับ ๘ ของโลก (๑)

๑๕๔

เมืองอันดับ ๘ ของโลก (๒)

๑๖๕

๕ ปีที่ผ่านมา...

๑๗๔

บทสัมภาษณ์ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องเที่ยวเมืองไทย

๑๗๕

©Daboy's

คำนำสำนักพิมพ์

ครั้นข้อนไปเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เกาเหลาชีวิต ผลงานเล่มแรกของชาติ กิริมย์กุล ผลผลิตในนามสำนักพิมพ์มติชนคลอดเป็นเล่มสมบูรณ์ ถัดจากนั้นตามมาเป็นพรวน เกาเหลารัก, เกาเหลาต้มยำ, รักเสียบเสียง, เมียแห่งชาติ, เมียนอกบ้าน, จ้านก่อนนอน, อญุกับหมา, คนเลี้ยงหมา, หัวเด็ดตีนหลุด, นอนนอกบ้าน และ ไอกปรอร์ทัวร์ เล่มนี้ครบ ๑ ให้ หรือ ๑๒ เล่มพอดี ในเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔

กับอีก ๒ เล่มในนามแพรวสำนักพิมพ์คือ **เที่ยวไป-หัวใจไป** และ **กรุงเทพฯ-ร้าย-รัก**

สำหรับนักเขียนไทยคนหนึ่ง มีผลงานในรอบ ๕ ปี ๑ เดือน ๑๔ เล่ม ย่อมไม่ครอบคลุมແ menn กอน

ยิ่งถ้าพลิกไปอ่านหน้าปะรำติดหังลีอแต่ละเล่ม ก็น่าสนใจไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน

ผลงานของชาติ กิริมย์กุลพิมพ์มากกว่า ๒ ครั้งขึ้นไป หมด

แล้วพิมพ์ใหม่ ไม่มีที่ทำจะหยุดเป็นแค่สติอกในสโตร์

จาก เก้าเหลาชีวิต จนถึง ไฮเบอร์ทัวร์ ในเมืองชาติ ภิรมย์กุล
เสนอผลงานหลากหลายสอนองค์ความต้องการผู้อ่านได้ทุกเพศทุกวัย

ใจ雷ผลอ่านระวังติดหนึบ!!!

ข้อพึงปฏิบัติก่อนอ่านผลงาน ชาติ ภิรมย์กุล

ควรจะกิดบอคคนรอบข้างก่อนลงมืออ่าน เพราะถ้าคุณเกิด^ก
อาการอ่านไปขึ้นไป หรือระเบิดเสียงหัวเราะเป็นครั้งเป็นคราว เข้ายัง
คิดว่าคุณปกติดีอยู่

อย่าอ่านบนรถเมล์หรือที่สาธารณะ เพราะหมินเหมือนอุก^ก
กล่าวหาเป็นคนไม่เต็มบาท

สำหรับคนที่ใส่ฟันปลอมฟังระวังเป็นพิเศษ อาจผลตัวฟัน^ห
หลุดกระเด็นจากปากหรือผลลัพธ์เข้าคอได้

สำหรับ ไฮเบอร์ทัวร์ มีเข็ม芒สีօสารดีแนะนำสถานที่ท่อง^ห
เที่ยวเสนอความวิจิตรพิสดาร หรือความอลังการของสถานที่ที่ได้
พาพบ

แต่ ไฮเบอร์ทัวร์ เป็นการเดินทางที่ไม่ยัดเยียด เป็นการเดิน^ห
ทางที่มีชีวิต มีความรู้สึก มีวิญญาณ มีเพื่อน มีเสียงหัวเราะ มีสังคม^ห
มีบรรยายกาศสองข้างทางเป็นองค์ประกอบ จึงไม่ติดเดียวเหมือน^ห
เขียนสารคดีท่องเที่ยวทั่วๆ ไป ซึ่งคล้ายตัวเองหลุดไปในโลกแห่งนั้น^ห
คนเดียว ทั้งที่ยกไขยงกันไปใหญ่กว่าจะซิมโฟนเสียอีก

ลิลาการเขียนจัดจ้านด้วยอารมณ์ขันตลอดการเดินจนกลับ^ห
มานอนแกะสะตีอยู่ที่บ้าน

อาทิ

เคยไม่เมลากหิวข้าวจัดๆ ดันไปเจอกาหารที่ເສື່ອມຮາສາຕີ^ห
กິນໄປເສົ້າໄປມັນໜຸດທີ່ມີອັນກິນນະ

ปกติผมไม่ชอบกินอาหารรสจัด แต่อาหารเที่ยงมื้อนี้ทำให้

ลิ้นผนมดูก็อื้อความอร่อย

อร่อยจนอยากมี ปากกับรายการอาหาร แกงเหลือง ยำตะไคร้ น้ำพริกแมงดา แกงเลียง ปลาดุกร้า...จากเรื่อง “นกน้ำ-ชูฉาม-หมาน้ำ”

หรือ...ออกจากร้านขายยาไปดูอีกถ้าที่ตำบลเขากอบบ้านเกอหัววยอด หม่าวินงอก-หินย้อยที่เข้าถึงร้านขายสายแล้วจะมาเจอนโคตรหินงอก-หินย้อยที่ถูกเลเซากอบ อึ่งเลย สวยงามๆ ไม่ได้โกนก

ถ้าผมไหนกขอให้มุย่างที่กินเข้าไปต่อนเข้ากล้ายเป็นลูกนุ่ว จึงไปภาคใต้ติงมให้แตกดาย...จากเรื่อง “๒ วัน ๓ ถ้า”

ชาติ กิริมย์กุลได้สร้างโลกที่น่าอภิริมย์ภายในโลกนี้อีกโลกหนึ่งอย่างแท้จริง

สำนักพิมพ์มติชนเชื่อว่า ถ้าคุณเป็นแฟนชาติ กิริมย์กุล คงไม่ยอมเสียโอกาสที่จะได้นั่งคอมยิ่มอย่างมีความสุขคนเดียวเด็ดขาด

แต่ถ้าคุณไม่รู้จัก เราชอแนะนำให้ลองสัมരรถัวหนังสือของเข้าสักครั้ง

คุณอาจจะเกิดอาการเหมือนคนอื่นๆ คือหงส์เส่นห์จนถอนตัวไม่ขึ้นและกลายเป็นแพนพันธุ์แท้ในที่สุด

ตามล่าหาอ่านย้อนหลังทุกเล่ม

อย่าลอง ถ้าใจไม่เด็ดพอ!!!

สำนักพิมพ์มติชน

កំណែងឯក | ឯកប្រាក់

“ไซเปอร์ทัวร์” อารามณ์เดียวกับผลงานชุด “นอนนอกบ้าน” และ “เที่ยวไป-หัวเราะไป”

เป็นการเล่าเรื่องเที่ยวก็ไม่ได้พูดถึงสถานที่ท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว มีเกือบทุกบรรยายกาศตั้งแต่ตลาด ชุมชน ผู้คน ต้นไม้ อาหาร วากาด ที่พัก ฯลฯ

อะไรที่ผ่านเข้ามาในสายตาและอยู่ในความรู้สึก ผสมเก็บมา
เรียนเท่าที่จำได้ ยกเว้นสิ่งที่ไม่

เพื่อนคนหนึ่งถามผม ทำไมไม่เขียนแนวโน้มเส้นทางที่ไปเที่ยว
ตอบง่ายๆ... ผมไม่รู้ว่าไปเส้นทางไหน

ทุกครั้งที่ไปสวนมากจะเดินทางตอนกลางคืนพร้อมหัวสีอ่อนลงมาลูนอีกหลายท่าน เวลาที่อยู่ในรถ ถ้าไม่ดูวิดีโอดูกุญแจ บางครั้งกุญแจนั้นถึงตี ๒ เพลิดหลับเป็นเดียวเข้าแล้ว-ถึงแล้ว มันจะไปเห็นอะไร

กิจกรรมระหว่างเดินทางไม่มีอะไรมากนักจากแวดล้อมบีม

เพื่อนคนเดิมยังหวังดีบอกให้ผมซื้อหนังสือแผนที่ทางหลวงมาศึกษาเส้นทางและเขียนแนะนำท้ายเล่ม

เป็นความคิดที่ดี แต่เมื่อหนึ่งวันขอโอกาสหยิบ-ลอกเส้นทาง คนอื่นมาลง และเลี้ยงต่อการถูกฟ้องในข้อหาลอกเสียนที่เข้าประภาตไว้แบบทุกเล่ม ซึ่ง...

บางเส้นทาง-บางจังหวัดที่ไป มันต้องใช้เส้นทางเดียวกันอยู่แล้ว เลยไม่รู้ว่าจะโอนฟ้องหรือเปล่า

ผมเลยไม่เขียน ปล่อยภัยกว่า

ผมเลือกเก็บบรรณาการและความรู้สึกที่ได้ไปเห็นมาเล่าให้ฟัง ตีก่าวบกอเศ้นทางม้วๆ ให้ผู้อ่านลงทาง

บางทริปนั้นไม่ยากคุย... ขนาดมีแผนที่เดินทางเป็นภาษาไทย ติดตัวไปด้วยยังหลง

มีหลายคนที่ผมรู้จักและเพิ่งรู้จัก เข้าให้เหตุผลของการไปเที่ยวพอยู่สูบสันฯ ได้ ๒-๓ ข้อ

๑. บางคนเตรียมตัว-วางแผนการเดินทางไปเที่ยว-พักผ่อน ในวันหยุดล่วงหน้าหลายวัน โดยการไปกับหัวรีมต้องกลัวเรื่องหลงทาง

๒. กรณีขับรถไปเอง เข้าซื้อหนังสือที่บอก-แนะนำเส้นทางไปอย่างละเอียดมากศึกษาดูเอง

๓. ไปกับรถกรุ๊น-ผ้าป่าไม่ต้องศึกษาเส้นทาง นอกจากเตรียมเพลงไปรับบนรถเท่านั้น

ประเกทสุดท้าย ไม่มีการวางแผน-ไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า พร้อมเมื่อไรสายพายกระเบ้าขึ้นหลัง นึกอยากรู้ไปไหนก็ไป-นักเที่ยวประเภทนี้ส่วนมากไม่จ้อที่พัก-ไม่สนใจเรื่องอาหาร ขอให้ได้ไป-ไปตาม เอกاذบหน้า

เรื่องเที่ยวต่างจังหวัด-ต่างประเทศบางที่เป็นเรื่องที่ยากมากๆ สำหรับบางคน นึกอยากรู้ไปไหนก็ไม่ได้ไป

ผู้สอนก็เหมือนกัน บางครั้งนึกอยากรู้ไป แต่ไม่ได้ไป พอมีเมื่อกันนี้ นั่งอยู่บ้านเฉยๆ กลับได้ไป

มีบางคนคิดว่าการเดินทางไปเที่ยวแบบที่ผ่านมา สุข-สบาย-เรื่องกิน-เรื่องที่พัก...อาจจะใช่นะ แต่มันไม่สบายนะแบบที่หลายคนคิด

ทุกทริปที่ไป (ในเมืองไทย) ส่วนมากจะเดินทางคืนวันศุกร์หรือ พฤหัสฯ-กลับคืนวันอาทิตย์ มีเวลาแค่ ๒-๓ วันที่ต้องเดินทางไปตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ตามที่กำหนดได้

ใน ๑ วันต้องไปคูอย่างน้อย ๒-๓ แห่ง บางแห่งมีเวลาเดินดูแค่ครึ่งชั่วโมง ต้องรีบเข้ารถ

คุณอะไรไม่ได้นาน เห็นอะไรก็เป็นเดียว มีเวลาเป็นของตัวเอง เข้าใจกันแล้วกัน

ไปเที่ยวที่ไหนถ้ายังอยู่ในตัวเมือง ตอนเข้าและกลับคืนผ่านต้องหาโอกาสเดินสำรวจเก็บบรรยากาศมาเล่าสับกับเหล่าท่องเที่ยว

บางทริปที่เกาะกูด ผู้คนอยากรู้จักนั่ง-นอนพักที่เตียงผ้าใบชายหาดชายหาด แต่ทำไม่ได้ ต้องเดินขึ้มอุเทอร์ไซด์ตากแดดหลายแดดไปตามที่ต่างๆ เก็บมาเล่าให้ผู้อ่านฟัง

บางทริปที่เกาะลันตา ผู้คนชอบเดียวเปิดไฟสว่างทั้งคืน (เหตุผลที่เปิดไฟอ่านได้จากในเล่ม)

บางคืนที่อุทยานแห่งชาติ นอนฟังเสียงตุ๊กแกอย่างกระหะหะทึ่กชั่วโมง มีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งในเมืองไทยที่ผ่านมาอย่างไร แต่ยังหาโอกาสไปไม่ได้

การไปเที่ยวต่างจังหวัด การเดลิคจากที่นั่งทำงานประจำไปสุดอากาศบริสุทธิ์ ไปอยู่นิ่งๆ กับตัวเองในธรรมชาติแค่ ๒ หรือ ๓ วัน ทำให้เราคิดอะไรตีๆ ได้ตั้งหลายอย่าง เหมือนลงทุนน้อย แต่ผลตอบแทนสูง

ประโยชน์จากการไปเที่ยว นอกจากรู้ได้พักผ่อน-บรรยายกาศรอบ

ข้างยังช่วยดันความคิดตีๆ ออกมานะ

ยอมรับกันใหม่ครับ ความสามารถหลายด้านระหว่างคนไทยกับตะวันตก เรายังเข้าไม่ได้ ยกตัวอย่างง่ายๆ พากหนัง-และเพลงต่างประเทศ ของเขามีเป็นสากลกว่า-ระบบการคิด-สึกล้ำกกว่าเจ้าหลายเท่า

ที่พูดถึงหนังไม่ใช่เรื่องของการสร้างละครรับ หมายถึงพล็อตเรื่อง-จินตนาการของเขายังห่างเราหลายต่อหลาย ของเรายังไม่วายผลอยู่กับชาบ้านหลังใหญ่-ผู้นำเมียเข้าใจผิดกันตลอด โดยมีตัวอิจฉาเป็นตัวเสริม

ส่วนละครที่ว่า-ทางผู้สร้างเหมือนหมุดความคิด-ไร้จินตนาการ ไปขุดเอกสารพระศุกร์-บ้านทรายทองมาสร้างใหม่ ซ้ำซาก-ซ้ำซากและวนเวียนอยู่ແเวลา นี่

ผมตั้งข้อสังเกตเองนะครับว่า...ทำไมฝรั่งถึงได้มีจินตนาการ มากมายเหลือล้น ส่วนหนึ่งคงมาจาก การใช้ชีวิตของเขามากมากจะอยู่กับครอบครัว-มีเวลาว่างชอบไปงานเต้นทันอนในป่า-ไปท่องเที่ยวต่างประเทศ

หนังฝรั่งหลายเรื่องที่ดู ไม่ว่าจะเป็นหนังรัก-หนังชีวิต-ตลก เกือบทุกเรื่องจะมีจากพระเอก-นางเอกมาพากษ์ก้อนหรือหยุดงานไปเที่ยว-พักผ่อนกับครอบครัว เสริจแล้วก็เจอนี่-มาตรฐานต้องไว ทำนองนั้น

เพื่อนที่เรียนจบจากอเมริกาเล่าให้ฟัง เด็กนักเรียนของเขาก่อนที่จะใช้ชีวิตในมหา'ลัย เข้าต้องหาโอกาสเดินทางท่องเที่ยวไปต่างเมืองไปดันหาตัวเองว่าชอบอะไร

ไปดันหาตัวเองในป่า-ใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว ไม่ใช่ตามผับ-เต้นกระแต่ๆ แบบเยาวชนไทย

การที่เข้าใช้ชีวิต-ใช้ความคิดอยู่กับครอบครัว ทำให้จิตเขานิ่ง พอดีตั้งนิ่งมันก็เกิดสมารธิลักษณ์ไปถึงจินตนาการ คิดโน่น-คิดนี่-หลายอย่าง ประกอบกับการเลี้ยงลูกที่หัดให้เด็กช่วยเหลือตัวเองตั้งแต่ยัง

เล็กๆ

บอยครั้งที่ผมคิดอะไรไม่ออก พอได้ไปเที่ยวไปอยู่ใกล้ชิดรวมชาติ-ไปอยู่นึงๆ กับเพื่อนๆ ทำให้เรื่องที่คิดไม่ออก-กลับคิดไม่ออกมากกว่าเก่า-ไม่ใช่นะครับพูดเล่น...จริงๆ แล้วมันช่วยให้ผมคิดเรื่องที่เขียนต่อได้จนจบ

วันหยุดของคนไทยโดยเฉพาะคนไทยรุ่นใหม่ ไม่รู้จะไปไหน สถานะภายนอกน้อยและอยู่ใกล้กันไป

แหล่งท่องเที่ยวสุดท้ายของคนไทยรุ่นใหม่ คือห้างสรรพสินค้า-ห้างสรรพสินค้าและห้างสรรพสินค้าปีนี้เข้าคิวรอคิโนาหารญี่ปุ่น อีมแล้วเดินดูโทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ จินตนาการเรื่องกิเลสมันให้ลองกามาเพียบ

ลูก-หลานไทยตัวเล็กๆ จะลูกฝึกและฝังความคิดไว้ตามห้างสรรพสินค้า กลายเป็นเด็กสำเร็จรูป...ไม่ใช่เรื่องที่ผิดนักครับ มันเป็นเรื่องความพร้อมและความชอบของแต่ละคน

บางคนไม่ชอบเที่ยว-ชอบอยู่บ้าน-ไม่ชอบไปแย่งที่นอน-ทกินตามแหล่งท่องเที่ยวในวันหยุด

ใครชอบอยู่บ้านก็อยู่-ใครชอบไปเที่ยวก็ไป ถ้าจะไปเที่ยว ให้ตามใจตัวเองจ่าชอบอะไร-ชอบแบบไหน อย่าเพิ่งไปเชื่อข้อมูลคนอื่น

เรื่องกิน-เรื่องเที่ยว-คุณแม่ ต้องไปกิน-ไปคุ้ดawayตัวเอง คนเราชอบไม่เหมือนกัน

บางจังหวัดที่รวมอยู่ในเลมนี้มีบางคนบอกผ่านว่า 'ไม่เห็นมีอะไรน่าสนใจ-ไม่เห็นมีอะไรน่าเที่ยว-จังหวัดนี้ไม่น่าไปเลย' แต่สิ่งที่ผมได้ไปเห็น-สิ่งที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น มีอะไรมากมายจนเขียนไม่หมด ดูไม่ครบ

ใครนิยมยกจะไปไหน ขอให้ได้ไปและเดินทางอย่างมีความรุ่ง-สนุกตั้งแต่ขึ้นรถและลงจากรถกลับถึงบ้าน

ถึงพิริกดีจิชิ...หลังบ้านหมายหลังตากปลาดุกร้า นางบ้านมีแม่บ้านนั่งสานเสื่อกระดูกไมเร็บ-ไม่เร่ง-ไม่ต้องตอกบัตร นั่งสานเสื่อ
รอพ่อนบ้านกลับจากห้าปลา จะได้ตัวน้ำพิริกกุ้งเสียบกินกัน ตกตึกแม่บ้านก็โคนต่า...อร่อยกัน ๒ คน (นกน้ำ-หูฉลาม-หมาด้า)
ถึงอกกีจิ...เดินหนีไปถึงหน้าโรงแรมゴกลเด็นบีชรีสอร์ท อย่าร่ำพมทะลึ่งนะครับ แควน้ำมีหั้นน้ำ ไม่ดูภัยไม่ได้ มันเป็นไฟตั้งคันบู
ฟุมมองนมด้วยความเมตตาเหมือนเห็นเช่น-ชาไปแล้วครับ (นมอ่อนาง-กุนลันดา)
ถึงไหนถึงกัน...บรรยายความมีดในถ้ามันกินใจจิงๆ ว่ายน้ำดอยคอกกาภกันปีกดอต จะห้อมแก้มกันยังได้ไม่มีใครเห็น...
อยู่กับความมีดไม่นานเริ่มเห็นแสงสว่างข้างหน้าตรงปากทางออก...ต่อๆ สว่างชื้น สว่างชื้น สว่างชื้น...โลหะไรเรนี่ หาดทราย
ละเอียดสะอาด น้ำทะเลใสเหมือนกระจกเงา รับลงจากเรือเดินเหยียบเพืนทรายบุ่มนิ่มเท้าที่สุด (๒ วัน ๓ ถ้า)